

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา

5.1 ผลการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้ได้ทำการศึกษาผลกระทบของรายจ่ายด้านการวิจัยและพัฒนาของรัฐบาลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศในอาเซียน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงผลของการใช้รายจ่ายด้านการวิจัยและพัฒนาของรัฐบาลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศในอาเซียน การศึกษาครั้งนี้ใช้ข้อมูลแบบพาแนล (Panel Data) ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีลักษณะเป็นอนุกรมเวลา (Time Series Data) และลักษณะภาคตัดขวาง (Cross Sectional Data) ประกอบด้วยรายจ่ายด้านการวิจัยและพัฒนา และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ โดยจะใช้ข้อมูลทุกภูมิภาคเป็นรายปี ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2539 ถึง พ.ศ. 2553 จำนวนทั้งหมด 6 ประเทศ ประกอบด้วยประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ เวียดนาม อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์

การศึกษาในครั้งนี้ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลแบบพาแนล ได้แก่ การทดสอบพาแนลยูนิทรูท เพื่อทดสอบความนิ่งของข้อมูล การทดสอบพาแนลโคอินทิเกรชันเป็นการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในแบบจำลอง การทดสอบแบบจำลองที่จะใช้ในการศึกษาเพื่อทดสอบว่าควรทำการประมาณค่าแบบจำลองในรูปแบบใดระหว่าง Pooled OLS, Fixed Effects หรือ Random Effects การประมาณค่าแบบจำลองด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด และสุดท้ายทำการปรับตัวในระบะสั้นเพื่อเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาว

ผลการศึกษาพบว่า รายจ่ายด้านการวิจัยและพัฒนาของรัฐบาลกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศในอาเซียน มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน เมื่อรายจ่ายด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.471293 และในทางตรงกันข้าม ถ้ารายจ่ายด้านการวิจัยและพัฒนาลดลงร้อยละ 1 จะทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศลดลงร้อยละ 0.471293 เมื่อพิจารณาถึงค่าคงที่ซึ่งแสดงถึงความแตกต่างของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศแต่ละประเทศแล้วพบว่าประเทศอินโดนีเซียมีค่าคงที่มากที่สุด รองลงมาคือประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศไทย ประเทศมาเลเซีย ประเทศเวียดนาม และประเทศ

สิงคโปร์ ตามลำดับ แสดงว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศอินโดนีเซียได้รับผลกระทบจากปัจจัยอื่นที่ไม่ใช่ค่าใช้จ่ายด้านการวิจัยและพัฒนามากที่สุด รองลงมาคือประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศไทย ประเทศมาเลเซีย ประเทศเวียดนาม และประเทศสิงคโปร์ ตามลำดับ

การปรับตัวในระยะสั้นเพื่อเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาว พบว่าค่าความคาดเคลื่อนในการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพระยะยาวมีค่าเท่ากับ -0.016853 ซึ่งลดลงเรื่อยๆ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ดังนั้นสามารถอธิบายได้ว่ารายจ่ายด้านการวิจัยและพัฒนาของรัฐบาลกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศในอาเซียน มีความสัมพันธ์กันในระยะสั้นและมีการปรับตัวเพื่อเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาว

5.2 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลการศึกษา แสดงให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเป็นผลที่ได้มาจากการใช้จ่ายด้านการวิจัยและพัฒนาของรัฐบาล ซึ่งส่งผลให้เกิดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจได้ ดังนั้น เพื่อให้เศรษฐกิจเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง ประเทศในอาเซียนจึงจำเป็นต้องให้ความร่วมมือกันในการดำเนินนโยบายการส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนาให้เจริญก้าวหน้า เพื่อให้อาเซียนเติบโต มีความเจริญก้าวหน้าและความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจร่วมกัน โดยพบว่าประเทศสิงคโปร์มีการสนับสนุนด้านการวิจัยและพัฒนาเป็นอย่างมาก มีผลทำให้เกิดความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจดีที่สุดในอาเซียน ดังนั้นหากประเทศไทยและประเทศในอาเซียนเพิ่มการส่งเสริมการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนามากขึ้น จะส่งผลให้เศรษฐกิจเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง

5.3 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

เพื่อแสดงให้เห็นถึงผลของการใช้จ่ายด้านการวิจัยและพัฒนาของรัฐบาลในแนวทางอื่นๆ ควรทำการศึกษาให้มีความหลากหลายของประเทศมากขึ้น นอกเหนือจากกลุ่มประเทศในอาเซียน หรือใช้วิธีทางเศรษฐมิติแนวทางอื่นมาพิจารณา เนื่องจากในการศึกษาครั้งนี้อาจมีข้อจำกัดทางด้านข้อมูลบางประเทศที่ทำการศึกษา

ในการศึกษาครั้งต่อไป ผู้ที่สนใจจะทำการศึกษาคควรที่จะคำนึงถึงความเหมาะสมของช่วงเวลาด้วย โดยอาจจะเพิ่มช่วงเวลาให้มากขึ้น เพื่อความแม่นยำและน่าเชื่อถือของผลที่ได้จากการศึกษา